गुरुश्च राजा च पिता च वृद्धः ।
क्रोधात् प्रहर्षाद्यदि वापि कामात् ।
यद्यादिशेत् कार्यमवेक्ष्य धर्मं ।
कस्तं न कुर्यादनृशंसवृत्तिः ॥ ५८ ॥
न तेन शक्नोमि पितुः प्रतिज्ञां ।
इमामकर्तुं सकलां यथावत् ।
स ह्यावयोस्तात गुरुर्नियोगे ।
देव्याश्च भर्ता स गतिःस धर्मः ॥ ५९ ॥
तस्मिन् पुनर्जीवति धर्मराजे ।
विशेषतः स्वे पथि वर्तमाने ।
देवी मया सार्द्धमितोऽपगच्छेत् ।
कथंस्विदन्या विधवेव नारी ॥ ६० ॥
सा मानुमन्यस्व वनं व्रजन्तं ।
कुरुष्व मे स्वस्त्ययनानि देवि ।
यथा समाप्ते पुनराव्रजेयं ।
यथा हि सत्येन पुनर्ययातिः ॥ ६१ ॥
यशो ह्यहं केवलराज्यकारणान्- ।
न पृष्ठतः कर्तुमलं महोदयं ।
अदीर्घकाले न तु देवि जीविते ।
वृणोऽवरामद्य महीमधर्मतः ॥ ६२ ॥